

عنوان مقاله:

بررسی زیست محیطی آسیب ها و چالش های محصولات تراریخته

محل انتشار:

ششمین کنگره ملی زیست شناسی و علوم طبیعی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

مژگان صادقی نژاد - دانش آموخته دکتری آزمایش محیط زیست

خلاصه مقاله:

محصولات تراریخته به ارگانیزم های گفته می شود که توسط علم بیوتکنولوژی و دستکاری های انسانی ایجاد شده اند در جهان امروزی بشر برای تامین منابع غذایی و مصرفی خویش دچار مشکلات عدیده ای است. بشر برای رهایی از فقر و گرسنگی و بوسیله فناوری های ژنتیکی و علم بیوتکنولوژی سعی در حل این مشکلات داشته اند. علیرغم سودهایی که تولید این موجودات می تواند برای انسان داشته باشد، این تغییرات ممکن است خطراتی برای انسان و محیط زیست ایجاد کند. از طرفی نگرانی های اخلاقی در ارتباط با کاربرد این تکنولوژی و نقض حقوق بشر و حیوانات وجود دارد. با توجه به اینکه نیازهای غذایی مردم در حال افزایش است، تامین امنیت غذایی برای این نیاز رو به رشد مستلزم راهکارهای ویژه است. استفاده از محصولات تراریخته علیرغم چالش های موجود به عنوان یکی از این راهکارهای در حال توسعه است، بطوریکه سطح زیر کشت این محصولات در حال افزایش است و بیش از 03 کشور با سطح زیر کشت 083 میلیون هکتار در سال 5302 رسیده است. علیرغم اینکه استفاده از محصولات تراریخته منفعت های قطعی را به دنبال دارد. اما ملاحظات در خصوص ایمنی زیستی آنها نیز وجود دارد. ملاحظات در خصوص محصولات تراریخته شامل اثر بر موجودات غیر هدف، پایداری بقایای محصولات تراریخته در خاک شارژی محصولات تراریخته علف هرز شدن، زراعت تک محصولی و کاهش تنوع زیستی و اثرات ناخواسته انتقال ژن بر متابولیسم گیاه هستند. بیوتکنولوژی کشاورزی و بویژه مهندسی ژنتیک با تولید محصولات تراریخته فرصتی برای کاهش فقر، ایجاد امنیت غذایی، رفع سوء تغذیه و جلوگیری از تخریب منابع طبیعی و افزایش توانایی در اصلاح نباتات ایجاد نموده است. با این وجود، ورود بیوتکنولوژی در تحقیقات کشاورزی و تولید محصولات تراریخته، در بسیاری از کشورها با چالش هایی از جنبه های اخلاقی، اجتماعی، فرهنگی، زیست محیطی، ایمنی زیستی، تجاری و اعتقادی مواجه شده است. آنچه مسلم است هر فناوری در کنار مزایای فراوان خود، مواردی از خطر یا ریسک را نیز به همراه دارد. این موضوع ذات هر فناوری بوده و در واقع هیچ یک از فناوری ها به طور 100 درصد ایمن نیستند. بدیهی است، زمانی که یک فناوری جدید بتواند مشکلی از مشکلات بشر را حل نموده و نسبت به سایر فناوری ها مشکل خاصی ایجاد ننماید، بهره گیری از آن اخلاقی خواهد بود. استدلال های غیر منطقی و غیر علمی جهت مخالفت با یک فناوری جدید هم به همان اندازه غیر اخلاقی است.

کلمات کلیدی:

تراریخته، متابولیسم، ریسک، ایمنی زیستی، خاک شارژنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/848977>

